

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.39.017/2011/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Pongrácz Gabriella legfőbb ügyészségi ügyész által képviselt Heves Megyei Főügyészség (3300 Eger, Barkóczy u. 1.) felperesnek a dr.Benkő Mónika jogtanácsos által képviselt Országos Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes elleni lőfegyvertartási engedély meghosszabbítása tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Heves Megyei Bíróság 2010. október 22. napján kelt 2.K.30.108/2010/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

a Legfelsőbb Bíróság a Heves Megyei Bíróság 2.K.30.108/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja azzal, hogy az új eljárást a Heves Megyei Rendőr-főkapitányságnak lefolytatnia.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

(a továbbiakban: kérelmező) 2008. december 22. napján benyújtott kérelmében maroklőfegyver tartási engedély érvényességi ideje további öt évre történő meghosszabbítása iránt terjesztett elő kérelmet, hivatkozva arra, hogy 1992. évtől kezdve hivatásos rendőrként dolgozik, jelenleg a Hevesi Rendőrkapitányság Bűnügyi

Osztály Felderítő Alosztályának a vezetője. Munkája során napi kapcsolatba került bűnelkövetőkkel és emiatt többször kapott szóbeli, a saját és családja élete, testi épsége elleni fenyegetéseket. Lakóhelye Hevesben van, a fenyegetések az itttartózkodó bűnelkövetők részéről érkeztek, ezért szükségesnek tartja a kérelme teljesítését.

Az elsőfokú hatóság a kérelmező lőfegyvertartási engedélyének érvényességét további öt évre meghosszabbította. E tényt a fegyvertartási engedélyébe, mint hatósági igazolványba bejegyezte.

A felperes az ügy iratainak vizsgálata során az engedély meghosszabbítását megalapozatlannak látta, ezért óvást nyújtott be, indítványozva a támadott határozat hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását.

Az óvásban foglaltakkal az elsőfokú hatóság nem értett egyet, ezért azt felterjesztette az alpereshez.

Az alperes 2010. március 26. napján meghozott 2319/1/2010. számú határozatával az óvást nem fogadta el, határozata tartalma szerint azt elutasította. Határozata indokolásában hivatkozott az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Főigazgatóság Igazgatásrendészeti Főosztályvezetőjének 26-36/66/1/2004.ált. számú leirata 4. pontjában megfogalmazottakra, valamint a fegyverekről és lőszerekről szóló 253/2004.(VIII.31.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 25. § /1/ bekezdésében írtak fennálltára azzal, hogy a veszélyeztetettség bizonyításánál az ügyfél nyilatkozatán túl a parancsnoki javaslatot is figyelembe vették. A feltárt bizonyítékokat a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § /6/ bekezdésében foglaltak szerint értékelte és hozta meg mérlegelési jogkörében eljárva döntését.

A felperes keresetében az óvással támadott határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte arra alapozottan, hogy minden kérelmező ügyében vizsgálni kell, a kérelmező szolgáltatott-e olyan bizonyítékot, amely alkalmas annak bizonyítására, hogy élete, testi épsége tűzfegyverrel elhárítható veszélyben van és ezért fokozott védelmet igényel. Jelen ügyben a kérelmező foglalkozása az absztrakt veszélyhelyzet fennálltát ugyan valószínűsítheti, de konkrét adatok, bizonyítékok nélkül a tényleges veszélyhelyzet meglétét nem igazolja.

A megyei bíróság a keresetet megalapozottnak találván, az „alperes ügyészi óvást elutasító határozatát az elsőfokú közigazgatási határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az eljárás közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte”. Ítélete indokolásában kiemelte, hogy a fegyvertartási kérelem

meghosszabbítása során az R. 32. § /1/ bekezdése szerint ugyanazokat a feltételeket kell vizsgálni, mint az engedély kiadására vonatkozó kérelem elbírálásánál. Ennek során tekintettel kell lenni az R. 25. § /1/ bekezdésében foglaltakra, a feltételek fennálltát pedig a kérelmezőnek kell bizonyítania.

Az önvédelmi célú lőfegyver megszerzésére és tartására vonatkozó jogszabályi rendelkezések 2004. évben úgy módosultak, hogy a lőfegyvertartásra való alanyi jogosultság megszűnt. A konkrét veszélyeztetettséget, azaz az engedélyezési feltételek fennálltát a kérelmezőnek kell minden esetben bizonyítania. Az ügyféli nyilatkozatot és a parancsnoki véleményt a bizonyítékok között értékelni kell, azonban ezek egyike sem tartalmaz olyan konkrét adatot, tényt vagy körülményt, amelyből arra lehetne következtetni, hogy a konkrét veszélyhelyzet és veszélyeztetettség a kérelmező esetében fennáll. A munkakör betöltése és ellátása ennek fennálltát önmagában nem bizonyítja. A rendőri szolgálatot teljesítők, a szolgálat ellátása közben szolgálati fegyverrel rendelkeznek, így védelmük ezen időszak alatt biztosított.

Az új eljárás során meg kell vizsgálni, van-e olyan egyéb tényállási elem vagy bizonyíték, amely az R. 25. § /1/ bekezdés szerinti feltételek konkrét fennállását igazolja és bizonyítja, ugyanis ez az alaphatározat meghozatalakor elmaradt. Az a körülmény, hogy az elsőfokú hatóság az alperes nevéleirátában foglalt iránymutatásnak megfelelően bírálta el a kérelmet, az óvást nem teszi megalapozatlanná.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú szerv a döntés elbírálásánál a kérelmező munkakörét és az abból adódó veszélyeztetettséget is átlátó közvetlen parancsnoki nyilatkozat tartalmát értékelte, a tényállást a Ket. 50. § /1/ bekezdésében írtaknak megfelelően feltárta, a beszerzett bizonyítékokat a Ket. 50. § /6/ bekezdése szerint egyenként és összességükben értékelte. A Ket. 2. § /3/ bekezdése mentén az érintett ügyre vonatkozó tényeket figyelembe vette és minden bizonyítékot a súlyának megfelelően értékelve jutott arra a következtetésre, hogy az R. 25. § /1/ bekezdésében felhívott feltételek fennállta miatt az engedély meghosszabbítása iránti kérelem teljesíthető. Az ezzel ellentétes álláspontra helyezkedő megyei bíróság a hivatkozott jogszabályokat megsértve hozta meg határozatát.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A megyei bíróság a tényállás helyes megállapítása mellett abból helytálló jogi következtetést vont le, a jogerős ítéletben foglaltakat a Legfelsőbb Bíróság mindenben osztja.

A Legfelsőbb Bíróság előrebocsátja, hogy a jogvita mikénti elbírálásánál az alperes nevezőosztályvezetői leiratában foglaltak irrelevánsak, kizárólag az vizsgálendő, hogy a maroklófegyver tartási engedély érvényességi idejének meghosszabbítása iránti kérelem előterjesztése időpontjában irányadó jogszabályi rendelkezések e kérelem teljesítését milyen feltételhez kötik.

Az R. 25. § /1/ bekezdése kimondja, hogy e rendelet eltérő rendelkezése hiányában önvédelmi célra rövid lőfegyver és lőszer megszerzése és tartása annak engedélyezhető, aki bizonyítja, hogy élete, testi épsége - tűzfegyverrel elhárítható veszélyhelyzet fennállása miatt - fokozott védelmet igényel. Az R. ezen módosított rendelkezésére 2004. szeptember 3. napján lépett hatályba, ezt követően bizonyos foglalkozást gyakorlók és hivatást betöltők számára nem lehetett alanyi jogon a maroklófegyver tartását engedélyezni. A korábbi jogszabályi előírások meghatározott személyi kört érintően vélelmezték, hogy feladatuk ellátására tekintettel életük és testi épségük külön igazolás és ez irányú bizonyítás nélkül is védelmet igényel. 2008. december 22-én, a kérelem előterjesztése időpontjában, a jogszabály az általános szabályok alól ilyen privilegizált személyi kört már nem emelt ki, ebből fakadóan a feltételek fennálltát minden kérelmezőnek, így a rendőrség hivatásos állományába tartozó személynek is bizonyítania szükségeltetett.

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.IV.39.07/2008/7. számú ítéletében elvi élel mutatott rá arra, hogy önvédelmi célra rövid lőfegyver tartásának engedélyezését körültekintő vizsgálat, az igénylő részéről a szükségességet alátámasztó bizonyításnak kell megelőznie. A lőfegyver tartásának indokoltságához nem elegendő általános fenyegetettség, általánosságban felmerülő veszélyhelyzet igazolása, bizonyítása, hanem olyan konkrét, aktuális veszélyhelyzet, fenyegetettség bizonyítása szükséges, amelynek elhárításához lőfegyver használata kell. Ezen szempontok a kérelem meghosszabbítása során is irányadóak.

A kérelmező munkaköre ellátásához maroklófegyverrel rendelkezik. Azt azonban nyilatkozata szerinti veszélyeztetettségre történt általános hivatkozás, valamint a parancsnoki vélemény nem támasztották alá, hogy az R. 25. § /1/ bekezdése által előírt feltételek konkrétan fennállnának, illetve az engedély az R. 32. § /1/ bekezdése szerint meghosszabbítható lenne.

A megyei bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kérelmezőnek a szolgálat teljesítése során a védelme biztosított és jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a tényállást a Ket. 50. § /1/ bekezdésébe ütközően teljes körűen nem tisztázta, illetve a feltárt tények, adatok és bizonyítékok értékeléséből téves következtetésre jutott. Az alperes a kérelem teljesítéséhez az elengedhetetlenül szükséges bizonyítási eljárást nem folytatta le, a konkrét veszélyeztetettség, a csak tűzfegyverrel elhárítható veszélyhelyzet fennállta az eljárás során nem volt bizonyítható. Mindezek okán alappal adott helyt a megyei bíróság a keresetben foglaltaknak. Minthogy a felettes közigazgatási szerv ügyészi óvást elutasító határozata törvényességének vizsgálata az óvással támadott elsőfokú határozat felülvizsgálatára is kiterjed, így a megyei bíróság jogszerűen helyezte hatályon kívül az ügyészi óvást elutasító határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően, és kötelezte az elsőfokú közigazgatási szervet - megfelelő iránymutatás mellett - új eljárásra.

A fentiekre tekintettel a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat a jogerős ítélet nem sértette meg, ezért a Legfelsőbb Bíróság azt a rendelkező részében foglalt pontosítással, a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperes a felülvizsgálati eljárásban költséget nem igényelt, illetve ilyen az oldalán nem merült fel, ezért a Legfelsőbb Bíróság arról nem határozott.

Az alperes személyes illetékmentessége okán a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakra figyelemmel, az állam viseli.

, 2011. november 28.

Dr.Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelével

bírósági írnok